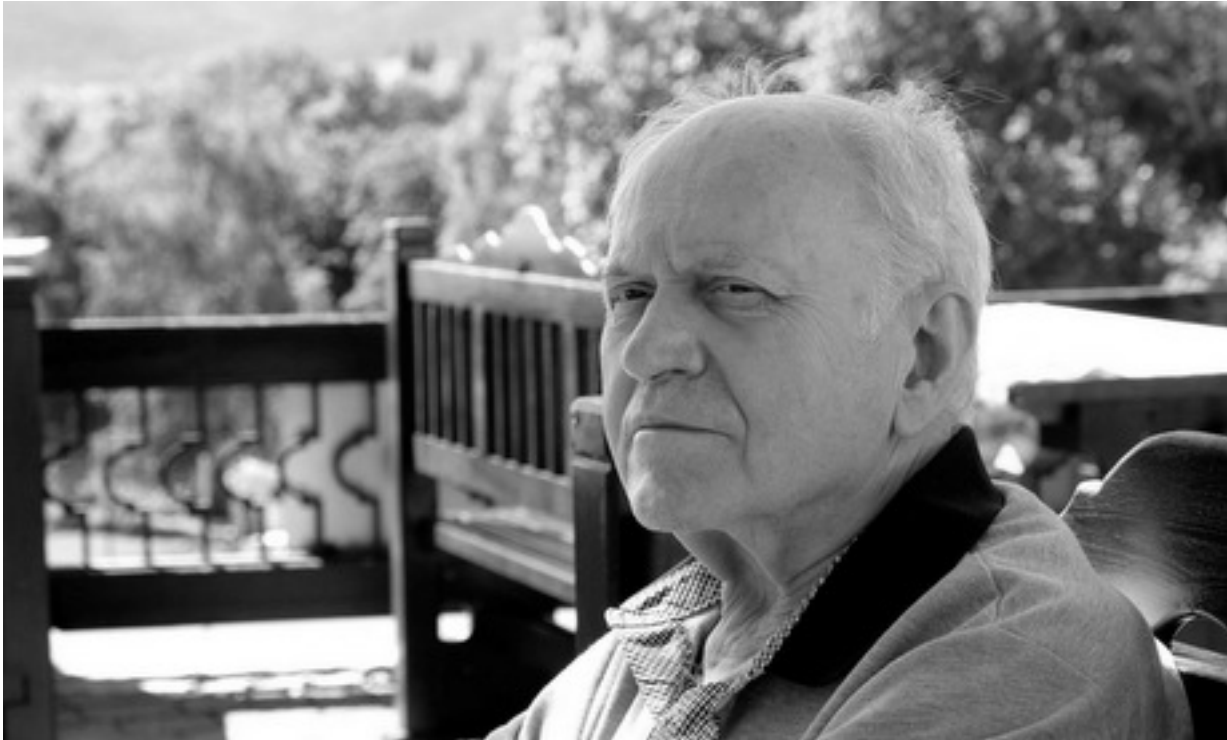

Az irodalomtörténész fia, **Kántor László** szombaton Facebook-oldalán jelentette be édesapja halálhírét. „Szeretett édesapánk ma örökre eltávozott körünkből. Ez az utolsó fénykép amit múlt héten készítettem róla Szigligeten. Emléke legyen áldott!” – írja bejegyzésében Kántor László.

Kántor Lajos irodalomtörténész, filológus, kritikus, szerkesztő Kolozsváron született 1937. augusztus 7-én, a református kollégiumban kezdte középiskolai tanulmányait, ennek utódjában, a 2. számú Fiúközépiskolában érettségizett, diplomáját a Bolyai Tudományegyetemen szerezte magyar nyelv és irodalom szakon 1959-ben.

1959-től a Korunk folyóirat irodalmi szerkesztője, majd a Korunk Galéria irányítója. Kritikáit, irodalmi publicisztikáit több akkori magyar (Utunk, Igaz Szó, A Hét) lap jelentette meg, számos tanulmányt jegyzett. A rendszerváltás után az RMDSZ-ben is szerepet vállalt, 1993-tól négy évig volt a Magyar Újságírók Romániai Egyesületének (MÚRE) elnöke.

Első kötete (Írástól – emberig, kritikák) a Forrás-sorozatban jelent meg, 1963-ban. Eredetileg államvizsga-dolgozatnak írt tanulmányát (Százéves harc „Az ember tragédiájá”-ért) a budapesti Akadémiai Kiadó jelentette meg, 1966-ban. 1971-ben (második kiadásban 1973-ban) jelent meg a Láng Gusztávval társszerzőségben írt Romániai magyar irodalom 1945–1970 című munkája.

Megírta a romániai magyar színház 1944 és 1984 közötti történetét (Kriterion, 1994 – bővített változat, 1992-ig). Könyvet írt Móricz Zsigmondról, Szabédi Lászlóról, Szilágyi Domokosról, Reményik Sándorról.

1974-ben megkapta a Román Tudományos Akadémia díját, 1992-ben Pulitzer-emlékdíjat, 1998-ban József Attila-díjat, 1997-ben Aranytoll-díjat, 1999-ben Pro Literatura-díjat, 2004-ben Széchenyi-díjat vehetett át.